

[Dorte Bennedsen]

Nu synes jeg nok, det er beklageligt, at landbrugsministeren ikke er til stede. Selv om han ikke skulle tale på regeringens vegne, havde det måske været rimeligt, at han havde været her, for så ville han have kunnet bekræfte, at det var om den rapport, han i går i Miljøudvalget meddelte, at det var ikke en rapport, men det var – og det er ordret citeret – »et papir i en løbende proces«, og, føjede landbrugsministeren til: »og den anfægter i øvrigt ikke omfanget af den samlede udledning, men gør opmærksom på, at udledningen måske er lidt anlederledes sammensat, herunder at planter optager lidt mere, end man først havde antaget«.

Jeg vil gerne høre, hvad det er for en »begrundet tvivl«, der her er skabt på baggrund af en rapport. Det var det ene.

Det andet, jeg vil spørge fru Hanne Severinsen om, det er: Er det udledningen, der er interessant i denne sammenhæng? Eller er det, der er interessant, det, som fru Hanne Severinsens parti med de øvrige forligspartier har vedtaget, nemlig måltallet på de 133.000 tons i 1992?

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Selv om fru Hanne Severinsen har hele sin vælgerkreds på besøg i Folketinget, synes jeg faktisk, fru Hanne Severinsen skulle holde sig til fakta og sandheden og bekende kulør, fordi realiteterne, da dette blev vedtaget, var, at hr. Sønderby, og jeg citerer fra Folketingets forhandlinger 1986-87, 1. samling, sp. 7578, udtalte følgende:

»Vi har i Venstre selvfølgelig sammen med de øvrige regeringspartier truffet en beslutning om at bakke denne plan op og prøve at få ført den ud i livet.«

Det er vandmiljøplanen til 12 mia. kr., der tales om, det er den samme plan, hvorom Venstres politiske ordfører udadtil siger, at et flertal i Folketinget truer med at gennemføre en miljøpolitik, der kan slå dansk landbrug ihjel og lægge landsbysamfundene øde.

Når nu fru Hanne Severinsen ligesom forsøger sig så småt med at sige, at der nok er noget galt, og når man hører den nuværende landbrugsminister, hr. Tørnæs, sige, at hvis grundlaget for vandmiljøplanen er forkert, er man selvfølgelig villig til at drøfte planen igen, så synes jeg egentlig talt, at fru Hanne Severinsen burde tage skridtet fuldt ud og stemme for SF's

dagsordensforslag, for der er ikke så langt imellem de ting, fru Hanne Severinsen kommer med, og det, der står i SF's forslag om motiveret dagsorden.

Det er derfor, jeg siger, at man skal lade være med at stå og bilde folk en hel masse sludder ind ude i forsamlingshusene. Vi så det med Skjern Å; dér skete der det samme, fru Hanne Severinsen.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Jeg vil gerne sige tak til fru Dorte Bennedsen, fordi hun fik debatten sporet tilbage dér, hvor den egentlig startede.

Det, der er interessant, er selvfølgelig, at vi skal holde udlederkravet på 133.000 tons. Men det betyder i realiteten også, at hvis udgangspunktet er et andet, så er det ikke 50 pct., og det er det, der selvfølgelig er lidt tvivl om.

Når jeg sagde, at vi på baggrund af den nye rapport godt i dag kan se, at det var tvivlsomt, om man i det hele taget skulle have været så hård ved landbruget, så mente jeg i debatten. Jeg talte netop om debatten i forhold til vandmiljøplanen. Vandmiljøplanen er fornuftig nok, debatten i foråret 1987 synes jeg var ufornuftig, og jeg synes også, Socialdemokratiet var med til at gøre den ufornuftig. Det var faktisk det, jeg var inde på, og det var også i den situation, hr. Ivar Hansen – som igen blev citeret af hr. Knud Lind – sagde, at der er et flertal i Folketinget, der truer dansk landbrugs fremtid. Det var før vedtagelsen af vandmiljøplanen, det var det faktisk, hr. Knud Lind, for på det tidspunkt var der nogle, der truede dansk landbrug med f.eks. gødningsafgifter, men det blev jo ikke vedtaget.

I stedet for blev der vedtaget en vandmiljøplan, og den står vi bag. Jeg vil gerne sige, at det gør vi selvfølgelig også i Venstre, fordi vi var med til at stemme for vandmiljøplanen. Hvis hr. Dohrmann kunne spørge landbrugets organisationer, hvad de ønsker, så ønsker de faktisk i øjeblikket, at hr. Dohrmann og andre prøver at holde sig lidt på måtten, for det, vi har brug for nu, er ro omkring det, der skal ske på landbrugets område.

Faktisk synes jeg, at uanset om det er det ene eller det andet tal, der gælder, så er det i hvert tilfælde helt givet, at hvis det er de sidste tal, så bliver det nemmere for landbruget at overholde